



A HIV szaporodása

Cikk:

A HIV a az egyes sejtek felszínén található CD4+ receptorokhoz kötődik a gp120 fehérjével, melyhez egy további koreceptor kötődése is szükséges. Ezek a beta-kemokin receptorok közé tartoznak. A monocyta/makrofag sejteken a CCR5 receptor a legjelentősebb, a T-helper limfocitáknál viszont a CXCR4 elnevezésű. A vírus a kapcsolódást követően bejut a sejtbe, elveszíti külső burkát és a reverz transzkriptáz enzim (RT) segítségével a RNS lánc melle egy kiegészítő DNS láncot készít, majd a heteroláncot elhasítja. Ez a folyamat a felelős a HIV változékonyságáért, mivel az átírások alkalmával 1-5 bázispár tévesztés történik. A sejt saját DNS polimeráz enzimjét felhasználva egy kettős, víruseredetű DNS láncot készít, melyet az integráz enzim a sejtmagban bekódol a sejt DNS állományába. Ez az állapot a látens fertőzés. Erről a vírus eredetű DNS láncról RNS másolatok készülnek. Ez a folyamat megkezdődhet azonnal, de akár egy későbbi időpontban is aktiválódhat a folyamat. Ekkor a sejt riboszomáin mRNS-eként a vírus eredetű fehérjék translációjában vesznek részt, illetve a termelődő vírusok részei lesznek. A vírus fehérjék egy része poliproteinként készül el és a későbbiekben, a vírus alkotórészeinek összeverbuválódása (assembly) és a virion sejtől való távozása után következik a poliproteinek proteáz enzim általi darabolása és alakul ki a fertőző, végleges HIV virion.